

Σύμφωνα με δημοσίευμα της Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας (13/9), «...από την ημέρα που ανακοινώθηκαν οι εκλογές, 55.800 Έλληνες έσπευσαν άρον – άρον να γίνουν μέλη του ΠΑΣΟΚ. Και καθώς τα γκάλοπ δίνουν νίκη, οι εγγραφές συνεχίζονται με φρενήρεις ρυθμούς». Ο νομός Σερρών, σύμφωνα πάντα με το ίδιο δημοσίευμα, διεκδικεί μία από τις καλύτερες «επιδόσεις», αφού γράφηκαν 1.124 νέα μέλη.

Η «συμμετοχή», λοιπόν, στο πολιτικό γίγνεσθαι της χώρας καθίσταται χρηματιστηριακή αξία που υπόσχεται άμεση και υψηλή κερδοφορία. Με ελάχιστο ρίσκο, λίγα χρήματα και μία υπογραφή γινόμαστε εν δυνάμει επενδυτές προσβλέποντας στην ικανοποίηση των αναγκών μας.

Εν όψει της διαφανομένης κυβερνητικής αλλαγής, τρέχουμε την ύστατη στιγμή να πιάσουμε θέση στο τρένο που κινείται προς την πολυπόθητη εξουσία, ώστε να μοιραστούμε και εμείς τη χαρά και βέβαια να «ανταμειφθούμε» για την «ενεργό συμμετοχή» μας στην επιτυχία του εγχειρήματος.

Ίσως τα παραπάνω να ακούγονται φαιδρά ή ακόμη χειρότερα συνήθη συμπτώματα παθογένειας μιας κοινωνίας σε απόλυτη παρακμή, τα οποία και έχουμε από καιρό αποδεχθεί.

Όμως τα ερωτήματα που αβίαστα προκύπτουν είναι :

Πως συμπολίτες μας που εξακολουθούν να πιστεύουν σε αξίες και οράματα (και δη αυτοί που ανιδιοτελώς υπερασπίζονται ή απλά ψηφίζουν το ΠΑΣΟΚ) μπορούν και υπομένουν αυτή την κατάσταση;

Πως μπορούν να ανέχονται τις στρατιές των «εισβολέων» τη στιγμή που γνωρίζουν (από προγενέστερες ακόμη περιπτώσεις) πως η συμπεριφορά αυτή αντιστρατεύεται οποιαδήποτε σοβαρή προσπάθεια ουσιαστικής αναδιάταξης του πολιτικού σκηνικού στη χώρα μας; Τη στιγμή μάλιστα που ο πρόεδρος του κόμματος υπόσχεται τομές και ρήξεις με κατεστημένες αντιλήψεις και νοοτροπίες.

Ως τότε θα παραβλέπουν (ή θα παραβλέπουμε) στο όνομα του κομματικού οφέλους πράξεις και συμπεριφορές που αμαυρώνουν το διακύβευμα της πολιτικής ως πράξης ευθύνης απέναντι στην κοινωνία.

Και εντέλει πως είναι δυνατόν να αισιοδοξούμε πως η πολιτική ηγεσία μπορεί να αρθρώσει ριζοσπαστικό λόγο, τη στιγμή που θα βρει απέναντί της τα τείχη των μικροπολιτικών συμφερόντων, που με δική της ευθύνη έκτισε;

Σαφέστατα και δεν περιμένουμε απαντήσεις, πολύ δε περισσότερο αυτή τη στιγμή που ο μόνος στόχος και σκοπός είναι η κατάκτηση της εξουσίας. Το δυστύχημα όμως είναι πως τα ίδια ερωτήματα θα παραμείνουν αιωρούμενα στο αποπνικτικό πολιτικό περιβάλλον και μετά τις εκλογές.